

ML AC

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS RETSBOG

Den 3. maj 2010 satte Østre Landsret retten i retsbygningen, Bredgade 42, København.

Som dommere fungerede landsdommerne *A* , *C* og *D*
, førstnævnte som rettens formand.

Som protokolfører fungerede kontorfuldmægtig *E* .

Der foretoges

22. afd. kære nr. B-1158-10:

Faren

(advokat *E*)

mod

Moren

(advokat *F* , besk.)

Ingen var mødt eller indkaldt.

Der fremlagdes kæreskrift af 12. april 2010 med bilag 1, hvorved *faren*
har kæret Holbæk Fogedrets kendelse af 29. marts 2010 (FS 40-1804/2010) om, at begæ-
ring om udlevering af *B* til Norge nægtes fremme.

Endvidere fremlages fogedrettens fremsendelsesbrev af 14. april 2010, udskrift af retsbo-
gen og sagens bilag.

Indkærede har ikke udtalt sig vedrørende kæren.

Fogedretten har ved sagens fremsendelse henholdt sig til den truffne afgørelse.

De modtagne bilag var til stede.

Efter votering afsagdes sålydende

k e n d e l s e :

Af de grunde, der er anført af fogedretten, og da det for landsretten anførte ikke kan føre til andet resultat,

b e s t e m m e s :

Fogedrettens kendelse stadfæstes.

Retten hævet.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den

04 MAJ 2010

E
Kontorfuldmægtig

Udskrift af retsbogen

Den 29. marts 2010 kl. 13:00 blev fogedretten sat på rettens kontor i Holbæk af retsassessor **G**.

Der blev foretaget FS 40-1804/2010

Faren

mod

Moren

Ingen indkaldt eller mødt.

Der blev fremlagt breve af 25. marts 2010 fra parternes advokater vedrørende tidsforbrug.

Fogedretten afsagde

K E N D E L S E

I denne sag, som er indbragt for fogedretten ved skrivelse af 12. februar 2010 fra Det Kongelige Justis- og Politidepartement, har **faren** nedlagt påstand om, at fællesbarnet **B** skal udleveres til Norge.

Moren har nedlagt påstand om, at begæringen nægtes fremme.

Sagens baggrund

B er født den juni 2008 i Haugesund i Norge.

Faren og **moren** havde den 7. juli 2007 indgået ægteskab, og boede på tidspunktet for **B's** fødsel sammen på adressen **X** i Norge.

I sommeren og efteråret 2008 rejste **moren** til Danmark med **B**, hvor hun opholdt sig i to perioder af ca. 9 ugers, henholdsvis ca. 2 ugers varighed på grund af hendes fars sygdom og dødsfald. Den 6. januar 2010 rejste **moren** på grund af uoverensstemmelser mellem parterne igen til Danmark med **B** og her har hun siden opholdt sig sammen med barnet.

I slutningen af marts 2009 besøgte faren moren og B i Danmark. Parterne er uenige om, hvorvidt faren i under opholdet gav sit samtykke til, at B kunne flytte fra Norge til Danmark. Det stykke papir, som faren ubestridt underskrev, er bortkommet hos Y - Kommune.

Fra slutningen af maj til begyndelsen af juni 2009 besøgte faren igen moren og B i Danmark.

I efteråret 2009 anmodede moren Statsforvaltningen om separation og om, at forældremyndigheden over B blev tillagt hende alene.

Den 11. februar 2010 indgav faren anmodning til Det Kongelige Justis- og Politidepartement om udlevering af B til Norge.

Justitministeriet, Familiestyrelsen, har fremsendt begæringen til fogedretten ved brev af 15. februar 2010.

Forklaringer

Faren har forklaret, at han har dansk indfødsret og således taler og forstår dansk.

Han mødte moren for ca. 16 år siden, hvor de fik datteren, H, født i marts 1994.

Den 1. januar 1997 rejste han af arbejdsmæssige årsager til Norge, hvor han siden har boet og arbejdet som VVS-mand.

I Norge har han fået datteren I på 11 år og sønnen J på 9 år. Han har fælles forældremyndighed over de to børn, som har boet hos ham i de seneste 1½ år. Fra et tidligere forhold har han datteren K på 19 år.

Han tog kontakt til moren igen i januar 2007, idet han gerne vil lære H at kende, og fordi han ønskede, at H kunne skulle lære sine søskende at kende. Moren kom til Norge sammen med H i januar 2007, hvor de flyttede sammen. Morens sørbarn, L, flyttede op til dem lidt senere.

De blev gift den 7. juli 2007 og fik B året efter. Han arbejdede på det tidspunkt, men tog sig også af omsorgen for B

Morens far blev syg i sommeren 2008, hvilket påvirkede moren meget. Moren tog til Danmark sammen med B og var væk i 9 uger for at besøge sin far. Han tog sammen med J til Danmark, hvor de alle holdt sommerferie sammen og efterfølgende rejste tilbage til Norge. Kort tid senere rejste moren igen til Danmark sammen med B, idet hendes far lå for

døden. **Maren** og **B** vendte tilbage til Norge efter 10-12 dage.

I november 2008 var han og **Maren** i banken for at låne penge til et huskøb. Der var på det tidspunkt ingen tegn på, at de skulle skilles. Den 3. december 2008 kom hans far til Norge. Dette passede ikke **Maren**, der sagde, at hun ville skilles, fordi der var meget galt ved ham. De havde efterfølgende mange konflikter, og den 27. december 2008 flyttede **Maren**, efter at have slået og spyttet på ham uden årsag, over til et fælles vennepar i byen sammen med **B**. De talte ikke på det tidspunkt om fremtiden.

Den 5. januar 2009 meddelte **Maren** ham, at hun den følgende dag ville flyve til Danmark sammen med **B**. **Maren** sagde, at hun ville væk for at få fred og ro. Han protesterede imod, at hun tog **B** med og bad hende blive.

I marts 2009 var han i Danmark og boede hos **Maren**. De var enige om at mødes.

Under opholdet i Danmark var han med **Maren** til et møde på **Y - Kommune**. Han ville ikke skrive under på noget, som indebar, at **B** skiftede bopæl. Damen på kommunen sagde, at det, han underskrev på, ikke havde indflydelse på **B's** bopæl, men at det var nødvendigt for, at **B** kunne komme til lægen og i daginstitution. Han har på intet tidspunkt underskrevet en flyttemeddelelse. Der var alene tale om en samtykkeerklæring, så **B** kunne komme til lægen og i daginstitution. Han har senere set, hvordan en "Flyttemeddelelse" ser ud, og den lignede ikke det stykke papir, som han underskrev hos kommunen.

Han har ikke haft til hensigt, at **B** skulle skifte bopæl. De var jo ikke skilt, og **Maren** havde før været i Danmark for senere at vende tilbage til Norge, og det var derfor hans opfattelse, at **B** ville komme tilbage til Norge.

Han rejste tilbage til Norge, men besøgte igen **Maren** og **B** i Danmark i slutningen af maj/begyndelsen af juni 2009. Under besøget, hvor han ikke boede hos **Maren**, havde de en konflikt, hvor **Maren** overfaldt ham. Han talte med kommunen, og en dame derfra sagde, at han skulle anmelde **Maren** for vold, og at han skulle hente **B**. Han hentede **B's** ting hos **Maren** sammen med en betjent. Da han dagen efter kom for at hente **B** hos **Maren**, fik han ham ikke med. Han måtte derfor rejse tilbage til Norge uden **B**.

Siden juni 2009 har han ikke set **B**, idet **Maren** har afskåret al kontakt.

Hans advokat havde sagt, at han ikke bare måtte tage **B**, men at han skulle gå via myndighederne. Han har derfor indgivet anmodningen om udlevering af **B**.

Det er hans opfattelse, at hans tilknytning til B er stærk nok til, at B ikke vil lide skade ved at blive udleveret.

Møren har forlaret, at S blev født på Haugesund Sygehus, hvor de blev indlagt efter fødslen, fordi B fik gulsot. Efter et besøg på hospitalet var der en konflikt og noget tumult mellem faren på den ene side og H og L på den anden side. Da hun skulle udskrives, fik hun besked om, at hendes far var blevet syg. Hun rejste til Danmark med B, som på det tidspunkt var 4 uger gammel, og opholdt sig dér i 9 uger. Efter at de havde holdt B's barnedåb i Danmark den 17. august 2008, rejste de til Norge.

Hun tog sig mest af B og følte sig meget alene. Hendes og farens indbyrdes forhold var ikke godt. De gik i familieterapi, fordi faren havde problemer med alkohol og hash. Det er rigtigt, at de har kigget på hus sammen. Det var mens hun var gravid. I slutningen af oktober 2008 sagde hun fra over for faren, fordi han ikke overholdt aftalerne om at lade være med at drikke. Hun sagde, at hun ville hjem til Danmark og bo. Faren lovede at køre hende til Danmark, men udskød det flere gange.

I december 2008 kom farens far til Norge. Faren var på drukatur og kom fuld hjem og larmede midt om natten. De blev uvenner over dette, og hun følte sig utryk ved ham. I juledagene var der igen tumult mellem H og faren, og hun syntes da, at hun havde fået nok. Faren svinede hendes far til, og hun spyttede ham derfor i hovedet. Herefter flyttede hun over til et vennepar sammen med B.

Den 5. januar 2009 fortalte hun ham, at hun den følgende dag ville tage til Danmark sammen med B. De mødtes og sagde farvel til hinanden sammen med børnene om aftenen. Faren accepterede, at hun tog B med til Danmark. Hun har på intet tidspunkt givet udtryk for, at hun ville vende tilbage til Norge sammen med B.

På Våre Kommune fik hun at vide, at hun ikke kunne flytte B's adresse til Danmark uden samtykke fra faren, idet de havde fælles forældremyndighed. Kommunen sendte et brev til faren herom, men han svarede ikke. Det var ikke muligt for B at komme til lægen eller få plads i daginstitution, hvis han ikke havde bopæl i Danmark. Faren sagde, at det var noget pjat, når B boede hos hende, men at han nok skulle skrive under på en adresseændring.

I slutningen af marts 2009 kom faren til Danmark, hvor han medbragte flere af B's ting. Efter et par dage var de på kommunen, hvor faren underskrev flyttepapirer, således at B ændrede adresse fra Norge til Danmark.

I forbindelse med B's fødselsdag i juni 2009 kom faren til Danmark, hvor han så B hver dag. På et tidspunkt blev de uvenner, og faren hentede B i dagplejen uden hendes viden. Da hun ikke kunne få fat i faren, ringede hun til politiet, idet hun var bange for, at han ville tage B med sig til Norge. Politiet sagde, at hun skulle tage det roligt, idet faren var på vej til hende sammen med B og landbetjenten. Hun fandt ud af, at faren havde været på kommunen sammen med B. Betjenten sagde, at hun ikke kunne få udleveret B idet der skulle være et bekymringsmøde vedrørende B et par dage senere på kommunen. B skulle derfor blive hos faren. Betjenten foreslog, at hun og faren mødtes og talte om tingene inden dette møde.

Faren kom derfor hjem til hende med B. Advokat F var til stede. De aftalte, at faren skulle have B hver 2. dag, hvilket blev overholdt. Konklusionen på mødet i kommunen den 4. juni 2009 var, at der ikke var grund til bekymring med hensyn til B. Faren rejste til Norge samme aften og sagde, at han ville køre sagen videre gennem Statsforvaltningen og søge fuld forældremyndighed over B og H.

Hun sendte herefter en anmodning om separation og fuld forældremyndighed over B til Statsforvaltningen. Faren dukkede ikke op til mødet i Statsforvaltningen den 27. november 2009. Han ville ikke deltage, idet han påstod, at hun havde bortført B til Danmark.

Der er ingen sag om forældremyndighed Norge. Faren har ikke på noget tidspunkt forud for februar 2010 forlangt at få B tilbage.

B går i dagpleje og er faldet godt til. Han har ikke set sin far i de seneste 10 måneder.

M har forklaret, at hun er folkeregisterfører ved Y - Kommune.

Møderønskede at melde flytning for B den 19. januar 2009. Hun sagde til moren, at faren skulle samtykke heri, fordi de havde fælles forældremyndighed.

Hun skrev til faren 1 eller 2 gange og gjorde ham opmærksom på, at det krævede hans samtykke, hvis B skulle ændre adresse, men hørte intet fra ham.

Den 20. marts 2009 mødte moren op på kommunen sammen med faren og B. Moren strålede af glæde. Vidnet sagde til faren: "hvor er det herligt, at du endelig kommer, så vi kan få klaret sagen". Dette sagde vidnet ikke af sympati for den ene af parterne i sagen, men fordi hun synes, det er godt, når parter selv kan finde ud af det uden Statsforvaltningens eller retens mellemkomst.

Faren underskrev flyttemeddelelsen, mens vidnet så på. Hun registrerede B's flytning med det samme, da samtykket forelå. Moren gik herefter over til børnetilskudsafdelingen, hvor hun udfyldte en ansøgning om forhøjet børnetilskud. Forhøjet børnetilskud kan ikke bevilges, medmindre der foreligger en underskreven flyttemeddelelse.

Den flyttemeddelelse, som faren underskrev, var en blanket. Blanketten bærer overskriften "tilflytning fra udlandet", hvilken tekst er anført med større bogstaver end den øvrige tekst. Hun gennemgik ikke blanketten med faren. Det er ikke hendes indtryk, at faren ikke vidste, hvad han skrev under på.

Hun afviser farens forklaring om, at han ikke har underskrevet en på en almindelig flytteblanket. Den udfyldte blanket er desværre bortkommet hos kommunen. Det er kun sket for 1 gang tidligere i hendes mangeårige virke som folkeregisterfører, at en flyttemeddelelse er blevet væk i kommunen. Hun har ledt højt og bredt uden at have fundet den og går ud fra, at den ved en fejl er gledet in i en anden sag.

Parternes synspunkter

Faren har gjort gældende, at B skal udleveres i henhold til Haagerkonventionens artikel 12, stk. 1, jf. artikel 3.

Parterne har fælles forældremyndighed over B. Flytning med barnet til udlandet kræver efter § 40 i den norske forældreansvarslov samtykke fra begge forældremyndighedsindehavere. Han har ikke samtykket i udrejsen.

Det bestrides, at han efterfølgende har givet sit samtykke til, at B's bopæl kunne flyttes til Danmark. Han har ikke underskrevet en flyttemeddelelse, og i givet fald har han ikke forstået, hvad det var, han underskrev på.

Det vil ikke være til skade for B at blive udleveret til Norge, jf. artikel 13, stk. 1 b). Bevisbyrden herfor påhviler moren, og er ikke løftet blot ved hendes forklaring herom.

Selv om B har opholdt sig i Danmark i mere end 1 år, kan udlevering alligevel ske, "med mindre det godtgøres, at barnet er faldet til i sine nye omgivelser", jf. artikel 12, stk. 2. Dette har moren ikke godtgjort.

Moren har gjort gældende, at betingelserne for udlevering i medfør af Haagerkonventionens artikel 12, stk. 1 ikke er opfyldt. Faren har således givet sit samtykke til, at hun rejste til Danmark med B, og han har efterfølgende givet samtykke til, at B's adresse og dermed bopæl også blev flyttet til Danmark.

B har opholdt sig i Danmark i mere end 1 år, før begæringen om tilbagelevering blev indgivet. Der kan derfor ikke ske udlevering, jf. samme artikel.

B er faldet til i sine nye omgivelser, og en udlevering vil være til skade for ham. Der kan derfor ikke ske udlevering, jf. artikel 12, stk. 2, og 13, stk. 1 b)

Fogedrettens begrundelse og afgørelse

Før moren rejste til Danmark med B, var hans sædvanlige opholdssted i Norge, og parterne havde fælles forældremyndighed over ham. I følge § 40 i den norske forældreansvarslov kræves der samtykke fra begge forældremyndighedsindehavere ved barnets flytning til udlandet.

Det lægges til grund, at parterne i januar 2009 ved morens og B's udrejse til Danmark ikke havde nogen klar aftale om, hvor B fremover skulle have bopæl, men at faren ved sin adfærd gav udtryk for indforståelse med, at B nu opholdt sig i Danmark.

Efter forklaringen fra folkeregisterfører M lægger retten endvidere til grund, at faren, der ved kommunens forudgående breve var vejledt om, at han skulle give sit samtykke til B's adresseændring, den 20. marts 2009 underskrev en flyttemeddelelse på den blanket, som sædvanligvis anvendes i forbindelse med tilflytning fra udlandet med den virkning, at B blev registreret som havende bopæl i Danmark.

Fogedretten finder det under henvisning til kommunens forudgående breve til faren og blankettens indhold og overskrift, usandsynligt, at faren, der er dansk og taler og forstår dansk, ikke skulle have været klar over, at han ved at underskrive flyttemeddelelsen gav sit samtykke til, at B skiftede bopæl til Danmark.

På denne baggrund finder fogedretten, at faren har samtykket i, at B's bopæl er i Danmark, således der ikke foreligger nogen ulovlig bortførelse eller tilbageholdelse, jf. artikel 12, stk. 1, i Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civile retlige virkninger af internationale børnebortførelser, som gennemført ved lov nr. 793 af 27. november 1990 om international fuldbyrdelse af forældremyndighedsafgørelser mv. § 10, stk. 1.

Farens begæring om udlevering af B til Norge tages derfor ikke til følge.

Thi bestemmes:

Begæringen om udlevering af B til Norge nægtes fremme.

Ingen af parterne betaler sagsomkostninger til hinanden eller til statskassen.

Salæret til den for *faren* beskikkede advokat, advokat *E*
, blev fastsat til 13.000 kr. med tillæg af moms. Salæret betales af statskassen.

Salæret til den for *Merens* beskikkede advokat, advokat *F*
, blev fastsat til 18.000 kr. med tillæg af moms. Salæret betales af statskassen.

Sagen sluttet.

Fogedretten hævet.

G
Retsassessor

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Holbæk, den 29. marts 2010.

N
, overassistent